

Koncepció: per

MŰBÍRÁLAT - SZÍNHÁZ - LXX. évfolyam, 15. szám, 2026. április 10.

► *Marxtókéje, Nemzeti Színház, március 28.*

Anélkül, hogy szándékomban állna bármelyik felet megsérteni, teszek egy merész kijelentést: Vidnyánszky Attila hasonlóképpen működik, mint Pintér Béla. Túl a nagy, sarkalatos műveken - ami persze nem zárja ki, hogy a későbbiekben egyikük is, másikuk is alkothat még jelentőset - mindketten összegeznek, koherens életművet építenek korábbi elemek újrafelhasználásával és motívumok átfedésével. Ám a szemlélet- és léptékbeli különbségek szemet szúrnak. Vidnyánszky eszméket visz színpadra, saját sziklaszilárd meggyőződéseit foglalja nagyszabású összművészeti víziókba, míg Pintér, aki nyilván szintén meggyőződésből dolgozik, kőkemény kordokumentumokat kínál hol egyszerűbb, hol csiricsárébb tálcán; másként mondva: előbbi befelé vizsgálódik, és azt projektálja, utóbbi nyitott szemmel jár az országban, és leszűr belőle dolgokat.